स्रचोदितवाच ॥ २१॥ न चैवंविधा चोद्ना विखते प्रायणीयेऽ खमुत्यामि-ति वक्तव्यमिति ।

श्रिमिक्वेति च लिङ्गात् १) ॥३०॥ श्रक्षशब्दः कर्मविषयः र श्रिमिक्व क्षोतार्मवृणीतायं यज्ञमान इति (५१ ५१) श्रम्यिस्मिन्नेवाक्र्रतरे वृतो क्षोताक्वशब्देनोच्यते तच्च कर्मविषये अवशब्द उपपद्यते नान्ययेति । इद्मेव ताविष्वये वित्ति प्रायणीयाङ्कतरं यद्क्रतिस्मिन्नेवाक्न्यार्ब्धव्यमुत दितीय इति किं तावन्त्राप्तम् र मूत्रेणैवोपक्रमः र

प्रायणीयाद्वत्तरमहः यः कालाभावात् ॥३१॥ प्रा॰याद्वित्तताद्वतः महः उत्तरं कर्म यः ग्रार्व्यव्यम् न तिस्मिन्नेवाहिनि कृत रतत् कालो हि न सम्भवेत् ग्रित्र प्रार्व्यव्यम् न तिस्मिन्नेवाहिनि कृत रतत् कालो हि न सम्भवेत् ग्रित्र प्रायः प्रवद्नात्प्रातर् नुवाककालः (१०००) तयोपां य्वत्यामयोस्तयो रिदिते प्रत्यतरं जुक्तेत्यनुदिते प्रत्यतरिति कालो न सम्भाव्यः यः यः पुनः क्रियमाणे सम्भवित । न सम्पक्कतेः ॥३२॥ रुवं प्राप्त ग्रीक् नैतदेवम् यः ग्रार्व्यव्यमिति ग्रीक्वेवारम्यते कृत रतत् सम्पक्कतिर्हि भवित षट्त्रिष्णदक्ते वा प्रव्यव्यक्ति ग्रीक्वेवारम्यते कृत रत्त् सम्पक्कतिर्हि भवित षट्त्रिष्णदक्ते वा व्यव्यक्ति । यद्विष्णदक्ते वित्रेष्णदक्ति व वृक्तते तक्षकतीमभिसम्पद्यत प्रदित्र । तच्चेवमुपप्रयते । यस्ति कृत्यारम्भे न षट्त्रिणादिर्व्यवित्रेष्ठते तत्र सम्पक्कतिविर्येषः ।

कालो वचनात् ॥३३॥ यः पुनः कालविरोधः स वचनादिति । सं कालो उपर्रात्रादिर्वचनाद्वाध्यते नास्ति वचनस्यातिभारः ॥ ॥ षष्ठी कण्डिका ॥६॥ ॥ इत्युपाध्यायकर्वकृती कात्यायनसूत्रभाष्ये द्वादशीऽध्यायः ॥ ॥ इति कात्यायनसूत्रे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२॥ ॥

उत्तो द्वादशासः । तत्संनिधावेव गवामयनस्य परामर्शीऽस्ति सौर्य॰मङ्गव्रत ऽइति (१८६०३३) । गवामयनमेव तावदारभ्यते । पूर्व धर्मप्राप्त्यर्थमधिकरणम् । द्वादशास्थ्यमा सन्नेषु तहुणादर्शनात् ॥१॥ द्वादशास्थिका धर्माः प्रवर्तते सन्नेषु तहुणा स्वात्र दृश्यते । स्रभिप्नवं पूर्व पुरस्ताद्विषुवत उपयन्ति पृष्यमुत्तर्गिति (१६०३०३) तथा पृष्यमुपरिष्टाद्विषुवतः पूर्वमुपयत्तीति चेति (१६०३०३) पौर्वापर्य-

१) Thus KD. लिङ्गात् deest १.३. M. Ss. २) Thus K. संभाट्यते D.